

ger fra værdipapircentraler om, hvem der kontofører for nærmere angivne personer eller kontofører nærmere angivne papirer, jf. forslaget under § 1, nr. 10.

De seneste år har vist et stort omfang af skattearrangementer, der ved en nærmere prøvelse ofte har vist sig at bestå af formelle aftaler og dispositioner uden et reelt indhold. Disse skattearrangementer indeholder ofte påståede transaktioner vedrørende forhold i udlandet, hvilket sammenholdt med at arrangementerne udbydes til et bredt udsnit af befolkningen uden særlige forudsætninger eller muligheder for at bedømme detaljerne i arrangementerne har givet betydelige skattekontrolmæssige problemer.

Det foreslås derfor, at udbyderne eller formidlerne af skattearrangementer inddrages i skattemyndighedernes kontrolarbejde derved, at de pålægges en dokumentationspligt overfor skattemyndighederne vedrørende realiteterne bag arrangementet, jf. forslaget under § 1, nr. 21.

Den kommunale skattemyndighed kan ikke ændre en skatteansættelse, der er under behandling af en anden skattemyndighed. Det giver anledning til problemer i de tilfælde, hvor et skatteankenævner har stillet behandlingen af en klage i bero afventende f.eks. en ledende landsskatteretskendelse, og den 3-årige ansættelsesfrist samtidig er ved at udløbe.

Det foreslås derfor, at den kommunale skattemyndighed skal kunne ændre en skatteansættelse, der er under behandling i skatteankenævnet, hvis skatteankenævnet efter aftale med klageren har stillet klagebehandlingen i bero, jf. forslaget under § 2, nr. 1.

Fristen på 3 år for nedsættelse respektive forhøjelse af skatteansættelser, der blev indført i 1990, har vist sig at være urimelig kort i visse situationer.

Det foreslås derfor, dels at 3-årsfristen for forhøjelser måles fra selvangivelsesfristen den 1. maj fremfor som i dag fra indkomstårets udløb, dels at der skabes adgang til i særlige tilfælde henholdsvis at forhøje og nedsætte skatteansættelser efter 3-årsfristens udløb, jf. forslagene under § 2, nr. 2 og 4-6.

For at muliggøre en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af Ligningsrådets arbejde foreslås, at skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet skal kunne udlægge ligningsrådskompetence til at træffe afgørelse i ansættelsessager efter kulbrinteopkrævningsloven og realrenteafgiftsloven til andre skattemyndigheder. Af tekniske grunde er kompetencen formelt henlagt til skatteministeren, jf. forslaget under § 2, nr. 3. Endvidere at Ligningsrådet kan udlægge kompetence til at give bindende forhåndsbesked.

Forskudsregistreringskompetencen er i dag rent kommunal. Dette kan give anledning til uens praksis landet over.

Det foreslås derfor, at der indføres et statsligt tilsyn med forskudsregistreringen, således at der ligesom på ligningsområdet kan gives bindende anvisninger for forskudsregistreringen, og således at de statslige skattemyndigheder om nødvendigt kan ændre en forskudsregistrering, jf. forslaget under § 3, nr. 1.

Herudover stilles der forslag om nogle hovedsageligt redaktionelle ændringer.

Provenumæssige konsekvenser

Lovforslagets direkte provenumæssige virkninger udgøres af forslaget om daglige skattetillæg ved overskridelse af selvangivelsesfristen i stedet for de gældende kontrollovstillæg.

For indkomståret 1994 indbragte kontrollovstillægget ca. 50 mill. kr., heraf ca. 30 mill. kr. til staten. Der er ikke holdepunkter for at bedømme, hvor mange skattepligtige, der vil blive omfattet af forslaget om skattetillæg på 200 kr. (max. 5.000 kr.) for hver dag, selvangivelsesfristen overskrides. Rent skønsmæssigt antages skattetillægget at give nogenlunde samme provenu som kontrollovstillægget. Skattetillægget tilfalder staten, der herved får en provenugevinst på denne del af forslaget på ca. 20 mill. kr. årligt, mens kommunerne mister et provenu af tilsvarende størrelse. For finansåret 1996 skønnes lovforslaget at være nogenlunde provenuneutralt.

Herudover indeholder lovforslaget en række bestemmelser, der styrker skatteadministrationen, udbygger indberetningsordningerne og giver myndighederne bedre mulighed for i tide at sætte ind for at forhindre tab af skatteprovenu. Disse virkninger på skatteprovenuet kan ikke kvantificeres, men det drejer sig antagelig om ikke ubetydelige beløb i de kommende år.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes at ville medføre engangsudgifter for de statslige told- og skattemyndigheder på 3,2 mill. kr. fordelt med 0,1 mill. kr. i 1995, 2,3 mill. kr. i 1996, 0,7 mill. kr. i 1997 og 0,1 mill. kr. i 1988. Driftsudgifterne skønnes at være 0,3 mill. kr. fra og med 1988. Der tages forbeholdt for eventuelle udgifter forbundet med forslagene under § 1, nr. 5.

EU-retlige konsekvenser

Det skønnes, at lovforslaget ikke har EU-retlige konsekvenser.